

[Statsministeren]

på færingerne, på Færøerne. En af de ting, som hr. Glensgård giver udtryk for, er, at Færøerne og færingerne skulle være meget egoistiske. Jeg vil dertil sige, at det kan da godt være, at færinger kan være egoistiske, og at grønlandere kan være egoistiske, men for en ordens skyld vil jeg sige, at det er vist nok et fælles menneskeligt træk, som vi desværre møder mange steder – og som vi bestemt også møder her i Danmark.

Ved denne lejlighed, hvor der har været denne skarpe ordveksling, vil jeg gerne understrege, at det fortsat er regeringens politik i forholdet både til Færøerne og til Grønland, at vi dér har en forpligtelse, også en solidarisk forpligtelse, som vi vil leve op til. Vi må naturligvis fra sag til sag vurdere, hvad man skal gøre, og hvor langt man skal gå. Men så længe grønlanderne og færingerne ønsker at være en del af det danske rige, så har vi en pligt til også i rimeligt omfang at varetage deres interesser. Jeg synes, de folketingsmedlemmer, som repræsenterer de dele af riget, skal vide det, inden denne debat slutter.

Camre (S):

Jeg skal her i mit andet indlæg indskrænke mig til nogle relativt korte kommentarer til nogle af ordførerne, som har haft bemærkninger til mig.

Hr. Palle Simonsen var inde på mine betragtninger om, at det var udtryk for en betydelig grad af gruppeegoisme at sige nej til overskudsdelingsfonden. Hr. Palle Simonsen sagde, at ingen vil se noget til de penge, der indgår i lønmodtagernes fond. Jeg må have lov til at sige, at dem vil lønmodtagere og alle andre i dette land sandelig i allerhøjeste grad se noget til i form af de arbejdspladser, som skal finansieres.

Vi møder her i allerhøjeste grad en usikkerhed – jeg vil selvfølgelig ikke i forhold til hr. Palle Simonsen bruge udtrykket uvidenhed, men i hvert fald usikkerhed, som man kan benytte sig af i den politiske debat – at mange mennesker tror, det er penge, der skal lægges ned i en stor pengekasse et eller andet stedovre i Nationalbankens kælder – eller i LOs kælder, det er måske snarest det, argumentationen går på. Men det er det jo ikke. Det er penge, der skal bruges til at investere i

erhvervslivet, til at skabe arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Jeg vil gerne medgive hr. Palle Simonsen, at det utvivlsomt er rigtigt, at forståelsen for denne fondsfinansiering af erhvervslivet ikke er særlig stor endnu. Det kan hr. Palle Simonsen i allerhøjeste grad bygge på de opinionsundersøgelser, som jeg også har læst. Det er rigtigt. Men jeg mener, det i allerhøjeste grad er forkert at se en lønmodtagerfond som et udslag af et ønske, som alene næres fra LO-toppens side. Lønmodtagerfonden er et spørgsmål om en balance i vores indkomstpolitik, og hvis lønmodtagerne ser resultaterne af deres løntilbageholdenhed i de kommende år i form af nye arbejdspladser, nye arbejdspladser, som lønmodtagerne har medindflydelse på, så kommer også forståelsen for nødvendigheden af at føre en indkomstpolitik. Derfor er den et led i indkomstpolitikken, som vi i alle de vesteuropæiske industrilande må se som et nødvendigt led i vores økonomiske politik i de kommende år.

Det var baggrunden, i al stilfærdighed sagt, for min kritik af, at man både fra det radikale venstres side og fra borgerlig side i øvrigt nok siger ja til løntilbageholdenhed, men ikke vil være med til overskudsdelingen.

Jeg ville også godt komme med en kommentar til hr. Steen Folke, der sagde, at jeg havde talt om konkurrenceevnen og forbedring af konkurrenceevnen, men jeg havde ikke talt om at gøre noget ved ledigheden. Jeg vil sige til et så ideologisk betonet parti som VS, at nu synes jeg, man i allerhøjeste grad blander mål og midler sammen. At forbedre konkurrenceevnen er et middel til at nå det mål, der hedder fuld beskæftigelse. Man må forstå, at det faktisk er realiteterne, hvis vi skal gå med benene på jorden, og det foretrækker vi altså i socialdemokratiet.

Fru Ingerlise Koefoed forklarede SFs stilling til overskudsdeling med, at man ville gerne have det, men på den anden side ønskede SF, at der først skulle skabes en folkelig opbakning ved en diskussion ude omkring. Før kunne man ikke gennemføre overskudsdeling. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg slår fast, at vi i allerhøjeste grad har haft en debat ude omkring. Jeg har deltaget i masser af diskussioner, også med SF-politikere, på arbejdspladser og andre steder, men det er først, når realiteterne kommer på